

Hossend op weg naar meer

De boot met de Oranje-vrouwen vaart tussen jubelende fans door over de Utrechtse grachten.

FOTO PIM RAS

De Oranjevrouwen genoten gisteravond volop van hun huldiging. AD Sportwereld voer mee met de Europese kampioenen op de rondvaartboot door de Utrechtse grachten. En proefde puur geluk, maar ook ambitie voor meer.

DANIËL DWARSWAARD

Eigenlijk gelooft Vivianne Miedema helemaal niet wat ze ziet als de schipper een bochtje maakt op de Utrechtse grachten richting Park Lepenburg. Op de kades die opdoemen staan nóg meer mensen. Vier, vijf rijen dik soms. Ze schreeuwt, net boven de feestmuziek uit: „Nee joh, dit verzin je niet. Gekkenhuis. Hoe kán dit?” Door Europees kampioen te worden dus.

De vloer van de rondvaartboot is glad van de champagne. Bondscoach Sarina Wiegman schrikt er zelf een beetje van dat ze zich, huppelend, laat gaan. Feestnummers Sherida Spitse, Daniëlle van de Donk en Kelly Zeeman stampen en hossen. Binnen een paar minuten host iedereen. Assistent-trainer Foppe de Haan zwaait met zijn vuisten in de lucht. Ietwat uit de maat, maar wat geeft het. Foppe vaart wel vaker, maar dan op de Friese meren. Dit is net even anders, zo door die haag van supporters. Hij

lacht en geniet.

Net als bondscoach Wiegman, die staart naar de mensen op de kant. „Over het toernooi had ik dromen”, zegt ze. „Die zijn uitgekomen. Maar over een huldiging had ik nooit nagedacht. En dan dit. Fantastisch man. Ik heb me tijdens het EK afgesloten. Wist natuurlijk wel dat het leefde, maar dit is gigantisch en absurd.”

De gekte in Utrecht - ook Park Lepenburg is afgeladen voor de huldiging op het podium - is het zoveelste bewijs dat een groot deel van Nederland genoot van dit toernooi. Maar juist op de rondvaartboot gaat de blik al op de toekomst. Want is dit enorme succes een incident of juist het begin van meer? Anders gezegd: kan Nederland structureel aansluiten bij de wereldtop?

„Kijk eens om je heen”, zegt Van de Donk. „Dit móet toch het begin van meer zijn?” Wiegman lacht voorzichtig. Een glimlach die haar vertrouwen in de toekomst verraadt. „Dit is zo'n talentvolle groep. Die kan ook nog een paar jaar verder. Ik geloof wel in meer mooie dingen.”

Mijlenver

Over twee jaar is het WK in Frankrijk, een jaar later de Olympische Spelen in Tokio. Nieuwe doelen aan de horizon, die nu in de feeststemming gevoelsmatig mijlenver weg zijn. Maar manager vrouwenvoetbal Minke Booij, driftig foto's nemend vanaf de boot richting de kades, benoemt het wel. „Dat is waar topsport om draait. Steeds nieuwe doelen hebben. Deze EK-titel is écht een moment. Het bewijs dat er veel mogelijk is.” Booij, zelf als hockeyster Olympische kampioene, gaat het in haar rol niet meer meemaken. Ze stopt over een

maand bij de KNVB.

Ook volgens Daphne Koster, voormalig international en boegbeeld van het vrouwenvoetbal, moet een wereldtitel of een olympisch kampioenschap na dit succes het volgende doel zijn. Een realistisch doel als de KNVB écht werk maakt van het vrouwenvoetbal. „Dit is het begin van een nieuwe generatie”, zegt ze. „Maar maak de vrouwentak binnen de bond nu echt eens volwaardig. Nu horen we officieel nog bij de amateurtak. Daar moet je mee stoppen. Maak een aparte tak met mensen die alleen verantwoordelijk zijn voor het vrouwenvoetbal.”

Het succes van Oranje zal weer een nieuwe groep meisjes stimuleren om te gaan voetballen. Aanwas van nieuw talent dus, maar tegelijkertijd waarschuwt Koster voor de gevolgen. „Het gevaar is dat er alleen maar meisjesteams komen. Maar laat jongens en meisjes sowieso voor hun twaalfde bij elkaar spelen. Perfect voor de ontwikkeling van talentvolle meiden. Dat hebben de huidige internationals ook zo meegemaakt.”

Gniffelen

Miedema ook. En nu gaat ze hier uit haar dak op een boot. Voor het toernooi zei de spits van Arsenal nog dat een Europese titel niet realistisch was. Nu, met een biertje in haar hand, moet ze gniffelen om die uitspraak. „Ik ben altijd eerlijk als iemand mij wat vraagt. Het zegt vooral dat we dit EK echt boven verwachting hebben gepresteerd. Dat er heel veel mogelijk is als je in een flow komt. Nu is iedereen natuurlijk in hosanna-stemming. Maar ik geloof er echt in dat dit het begin is van meer. Dat is ook het gevoel in deze groep. We willen nog meer laten zien. Uniek om

deze mensenmassa te zien.
Speciaal voor ons. Dit vergeet ik
nooit meer, maar het smaakt ook
naar meer."